

De kritiek op het onderwijs in lezen en spellen neemt toe. Studenten van de Pabo kunnen het al niet, dus hoe moeten die het een volgende generatie leren? De methodiek van de Zutphense orthopedagoge José Schraven lijkt het ei van Columbus. Een leraar: „Kinderen die denken dat ze er niets van kunnen hebben in twee maanden hun zelfvertrouwen terug.”

door Michael Amsman

'Burgerschap' en 'cultuur' gaan ten koste van 'taal'.

De prestaties van scholieren op het gebied van taal nemen geleidelijk af. Ongeveer een kwart van de leerlingen verlaat groep 8 van de basisschool met het niveau van groep 6 of lager. Om dat tegen te gaan is het noodzakelijk dat leraren hun aandacht minder versnipperen over allerlei neventaken, liet een overkoepelende onderwijsorganisatie mede noverbeteren weten. De overheid zou zich daarom 'terughoudend' moeten opstellen 'bij het formuleren van andere opdrachten voor het basisonderwijs'. Traditionele vakken als rekenen, taal en aardrijkskunde hebben concurrentie gekregen van onderwerpen als cultuur, burgerschap en voeding.

daard-methodes wordt gewerkt. Bosman: „Belangrijker nog is dat de leesprestaties van de leerlingen van De Schalm niet onderdeven voor die in het reguliere onderwijs, en dat de spellingprestaties van De Schalm zelfs beter waren dan het landelijk gemiddelde.” Volgens Bosman bestaat er consensus over de oorzaak van spelling- en leesproblemen: „Noch sozial-economische achterstanden,

noch het algemeen intelligentieniveau bieden een verklaring voor een achterstand in technische leesvaardigheid. Problemen met technisch lezen zijn het gevolg van tekorten op het gebied van de instructie.” En dat is waar de methode van José Schraven op is geënt. Zlkls geeft het onderwijs in lezen en spellen een strakke structuur, met

veel klassikale uitleg, intensieve oefeningen en herhaling. Schraven: „Het gaat er niet om of de leerlingen het leuk vinden. Het leukheidsgehalte is tegenwoordig vaak zo hoog, dat kinderen door de bomen het bos niet meer zien.” De 'leuk-factor' motiveert minder dan de ontdekking dat je meer kunt dan je dacht, zegt de Zutphense. „Het gevoel dat je het toch kunt, dat je het wel in je

hebt, is de beste prikkel om verder te komen.” Belangrijke voorwaarde in haar methodiek is de klassieke opstelling van de leerlingen: allemaal met het gezicht naar de onderwijzer. Zo kan de leraar zien of de leerstof bij iedereen aanslaat, maar het werkt ook tegen de zogeheten e/u-omkering. „Als ze tegenover elkaar zitten zien ze ondersteboven staan wat de jongen of het meisje

tegenover ze opschrift. Dat heeft echt een negatief effect.” Op De Schalm wordt Schravens methodiek intensief toegepast. Dat de leerlingen daar met al hun beperkingen beter leren spellen dan kinderen op gewone basisscholen, is volgens Schraven het beste bewijs dat haar methode werkt. „De leraar het daar niet erg vindt als je oceaan met een s schrijft, kan dat erin slijten.”

de resultaten te verbeteren. Mijn methodiek heeft zich daar voor een groot deel ontwikkeld.” Zonder dat dat ten koste ging van andere vakken, zegt ze. „Dat is het mooiste: het kan in de bestaandeuren. Al is het wel zo dat er ook bij een vak als aardrijkskunde op spelling moet worden gelet. Als de leraar het daar niet erg vindt als je oceaan met een s schrijft, kan dat erin slijten.”

Op de website van De Schalm is het klankalfabet (foto's onder) te vinden. Daarmee kunnen ouders thuis met hun kinderen oefenen.

Lage 'leuk-factor', verbijsterend succes

foto Frans Paalman

Onderwijzer Marcel Schreier maakt met zijn leerlingen het gebaar dat de 'oe'-klank uitbeeldt. Achterin de klas

kijkt José Schraven toe.

'In paar maanden is zelfvertrouwen kinderen terug'

Docent perplex door effecten methodiek in zijn sno-klassen.

‘Wonderbaarlijk’, noemt onderwijzer Marcel Schmeier van basisschool De Schalm de vorderingen van zijn leerlingen met de nieuwe taalmethodiek. „Ze komen hier heel onzeker binnen, met een flinke achterstand, maar in een paar maanden tijd is hun zelfvertrouwen terug.”

Belangrijkste onderdeel van de ‘Zo leer je kinderen lezen en spellen’-methode zijn volgens de 32-jarige Schmeier de gebaren die aan elke letter worden gekoppeld. „Veel van onze leerlingen zijn sterk lichamelijk ingesteld. Zo pakken we de spelling sneller op. En van omkeringen als de b en de d zijn we helemaal af, ook bij ons dyslectische leerlingen.”

De Nijmeegse professor die de methode onderzocht was even verbaasd als hijzelf. „Ze zei dat ze nog nooit een methode heeft gezien die zo duidelijk werkt.”

